

»Da voldtægt er et overgreb mod den forurettedes personlige integritet og foreligger, når den seksuelle handling finder sted mod den forurettedes ønske, er det ikke rimeligt at give adgang til at fremføre beviser om forurettedes tidligere seksuelle adfærd.«

Under Folketingets behandling af lovforslaget blev der fremsat et ændringsforslag til § 185, stk. 2, hvorved bestemmelsen fik den ordlyd, den har i dag.

I Retsudvalgets betænkning af 8. maj 1981 til lovforslaget anføres følgende om baggrunden for ændringsforslaget:

»Bestemmelsen indebærer, at rettens tilladelse til bevisførelse om den forurettedes tidligere seksuelle adfærd i de pågældende sager kræves i hvert enkelt tilfælde, og at en sådan tilladelse kun kan gives, hvis bevisførelsen kan antages at være af væsentlig betydning for sagen. Det følger endvidere af bestemmelsens henvisning til reglen i § 185, stk. 1, 1. pkt., at det, når tilladelse gives, er op til retten at afgøre udstrækningen af bevisførelsen og måden for denne.«

Retsplejelovens § 185, stk. 2, har efter bestemmelsens vedtagelse i 1981 - udover overvejelserne i 2005, jf. afsnit 2 - været genstand for nærmere overvejelser i to omgange.

I forbindelse med udarbejdelsen af betænkning nr. 1102/1987 om den forurettedes stilling i voldtægts- og voldssager overvejede et udvalg nedsat af Justitsministeriet den 6. juni 1983 således bl.a. anvendelsesområdet for retsplejelovens § 185, stk. 2. Udvalget rettede henvendelse til de regionale statsadvokaturer, Politidirektøren i København, Politimesteren i Århus og Landsforeningen af beskikkede advokater med henblik på at få oplyst, hvordan reglen i § 185, stk. 2, praktiseredes. Ifølge de modtagne svar opstod der kun sjældent spørgsmål om rækkevidden af § 185, stk. 2.

Det var udvalgets opfattelse, at bestemmelsen i § 185, stk. 2, fungerede godt i praksis, ikke mindst fordi reglen formentlig ofte forebyggede, at der overhovedet blev stillet spørgsmål om forurettedes tidligere seksuelle adfærd.

Udvalget overvejede endvidere, om forbuddet i § 185, stk. 2, skulle gøres absolut, således at bestemmelsen indeholdt et generelt og absolut forbud mod den omhandlede bevisførelse. Udvalget fandt dog ikke at kunne udelukke, at et sådan generelt forbud kunne være til skade for forurettede, idet der på baggrund heraf kunne ske frifindelse. Udvalget foreslog herefter bestemmelsen i retsplejelovens § 185, stk. 2, opretholdt uændret.

I betænkning nr. 1485/2006 om forurettedes processuelle retsstilling i straffesager overvejede Strafferetsplejeudvalget, om anvendelsesområdet for retsplejelovens § 185, stk. 2, burde udvides til også at omfatte andre sædelighedsforbrydelser. Som begrundelse herfor anførte udvalget, at det således også i sager om incest og andre seksuelle overgreb mod børn forekommer, at der ønskes bevisførelse om barnets tidligere seksuelle eller seksualiserende adfærd. Udvalget anførte endvidere:

»Den gene og krænkelse, som typisk er forbundet med en bevisførelse om tidligere seksuel adfærd, vil for vidnet typisk ikke ændres væsentligt ved, at lovovertrædelser har karakter af et voldeligt overfald eller voldtægtslignende forhold, der er omfattet af de gældende bestemmelser, eller om den har karakter af en anden sædelighedsforbrydelse, der ikke er omfattet, f.eks. en overtrædelse af straffelovens §§ 219-221 eller § 232. Det kunne derfor overvejes at udvide anvendelsesområdet for retsplejelovens § 185, stk. 2, til at gælde for sædelighedsforbrydelser i almindelighed, dvs. overtrædelser af straffelovens kapitel 24 og eventuelt tillige § 210.«

Under henvisning til den igangværende undersøgelse fandt Strafferetsplejeudvalget dog ikke, at overvejelserne om en udvidelse af anvendelsesområdet eller andre ændringer af retsplejelovens § 185, stk. 2, burde tilendebringes på daværende tidspunkt.

4. De indberettede domme

4.1. Indberetningsordningen

Som nævnt i afsnit 1 iværksatte Rigsadvokaten på baggrund af tilkendegivelser i forarbejderne til lov nr. 558 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven en indberetningsordning, hvorefter politimestrene, politidirektøren i København samt de regionale statsadvokater i perioden fra juni 2005 og til udgangen af december 2007 skulle indberette alle afgørelser vedrørende retsplejelovens § 185, stk. 2.